

Када је један руски генерал упитао пре неколико година свог америчког колегу зашто се НАТО шири на Исток, и зашто успоставља нове базе близу руских граница, Американац му је одговорио противпитањем: „А зашто сте ви Руси поставили своје границе тако близу наших база?”

Можда вицкасти одговор америчког генерала најбоље одсликава тренутно стање односа на релацији Москва–Вашингтон уочи великог самита атлантске алијансе у Велсу.

Рат у Украјини, нова војна инфраструктура НАТО-а која ће се градити близу руских граница, као и амерички систем противракетне одбране у Европи дефинитивно су били последњи ексери закуцани у ковчег америчко-руског стратешког партнерства. Споразум НАТО–Русија из 1977. године остаје мртво слово на папиру, Савет Русија–НАТО више нико и не спомиње као форум за разрешавање свих међусобних неспоразума.

Из Брисела долазе најаве о стационирању тешког наоружања у земљама чланицама НАТО-а близу руских граница. То би оружје требало да послужи НАТО снагама за брзе интервенције у случају изненадне кризе у подручју источне Европе. Бројност таквих снага требало би да буде око 10.000 војника из Британије, Норвешке, Холандије и три балтичке државе.

Но, прошлост је већ показала да су сви покушаји формирања таквих снага пропали, од наведених командоса једино Британци и Норвежани имају употребну вредност.

Нема сумње да ће се на самиту НАТО-а у Велсу проливати крокодилске сузе над Украјином, да ће Русија бити сатанизована и да ће „јастребови” водити главну реч. Украјина је добродошла за постројавање чланства и за нове војне буџете.

Нико неће питати ко је одобрио државни удар у Кијеву, зашто се игноришу напади кијевских снага на градове.

Може ли се игнорисати став 11 милиона Руса у Украјини, може ли неко њима да забрани употребу руског језика?

Може, али онда имате рат.

На нову војну инфраструктуру НАТО-а Руси ће одговорити предислокацијом својих снага за брзо реаговање, пре свега распоредом једне до две ваздушно-десантне дивизије у базе у Белорусији и у области Калињинграда. На амерички ракетни штит одговориће ракетама „искандер” у Белорусији и у области Калињинграда. Могућа је и поновна производња ракета СС-20.

Доћи ће и до ревизије руске војне доктрине из 2010. године у смислу да ће се руски „нуклеарни праг” још више снижити.

Укратко, добродошли у нову фазу хладног рата.

(Политика)